

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Agenția de
Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Baza de transport auto nr.20” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți
pentru Agricultură cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 25 ianuarie 2016 Societatea pe Acțiuni „Baza de transport auto nr.20”
(în continuare – SA „Baza de transport auto nr.20”) a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (în continuare –
AIPA) cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 17 august 2015 s-a completat
art.4 alin.(2) din statutul său cu un nou gen de activitate – depozitarea, iar la data de
01 septembrie 2015 a fost semnat procesul-verbal de recepție finală nr.1 al obiectului
„Extinderea frigiderului existent de la 200 t pînă la 360 t”.

Afirmă că, la data de 17 septembrie 2015 s-a întocmit actul de dare în exploatare
a utilajelor și echipamentelor tehnologice noi destinate pentru dezvoltarea
infrastructurii post-recoltare și procesare – un frigider de păstrare a fructelor,
strugurilor și legumelor, actul fiind aprobat de Consiliul raional Nisporeni și
coordonat cu AIPA, Serviciul teritorial Ungheni.

Menționează că, prin acest act s-a constatat că a instalat echipament tehnologic
și utilaj nou, destinat modernizării proceselor și tehnologiilor de prelucrare a
produselor agricole de origine vegetală și animală.

La data de 30 octombrie 2015 a depus la AIPA, Serviciul teritorial Ungheni

dosarul privind solicitarea sprijinului financiar în sumă de 153392,86 de lei, conform măsurii de sprijin nr.1.6.1 al Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.352 din 10 iunie 2015 (în continuare – Regulament).

Sustine că la data de 26 decembrie 2015 a recepționat răspunsul nr.734/02 din 24 decembrie 2015, în care s-a comunicat că dosarul său de subvenționare a fost considerat neeligibil, conform pct.156 din Regulament.

Relatează că, potrivit procesului-verbal nr.62 din 18 decembrie 2015 privind constatarea iregularităților, în procesul de examinare a dosarului s-a stabilit că reclamantul nu întreprinde activitate agricolă și prin urmare, dosarul de subvenționare s-a considerat neeligibil, fiind stopată procedura de examinare.

Consideră răspunsul nr.734/02 din 24 decembrie 2015 și procesul-verbal nr.62 din 18 decembrie 2015 ilegale și neîntemeiate, fiind emise contrar prevederilor legii.

Solicită admiterea cererii, recunoașterea ca ilegal și anularea refuzului Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 734/02 din 24 decembrie 2015 referitor la achitarea subvențiilor în sumă de 153392,86 de lei, anularea procesului-verbal nr.62 din 18 decembrie 2015 al Direcției administrare și control al Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind constatarea iregularităților ca ilegal și emis contrar prevederilor legii și obligarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare de a achita suma de 153392,86 în calitate de sprijin financiar pentru măsura 1.6.1. „Stimularea investițiilor pentru dezvoltarea infrastructurii post-recoltare și procesare”.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de SA „Baza de transport auto nr.20” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actului administrativ, s-a remis încheierea și cererea de chemare în judecată cu toate documentele anexate, s-a explicat că SA „Baza de transport auto nr.20” urmează să se adreseze cu cerere prealabilă Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și să anexeze la cererea de chemare în judecată copia cererii prealabile cu dovada expedierii sau primirii acesteia de către organul respectiv, s-a explicat că restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pîrît cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

La data de 11 februarie 2016, SA „Baza de transport auto nr.20” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actelor administrative.

În argumentarea acțiunii a invocat aceleași motive de fapt și de drept ca și în cererea de chemare în judecată înaintată la data de 25 ianuarie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016 s-a admis recursul declarat de SA „Baza de transport auto nr.20”, s-a casat încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 și s-a restituit pricina în prima instanță pentru examinarea în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 11 mai 2016 s-a conexasat într-o singură procedură cererea de chemare în judecată depusă de SA

„Baza de transport auto nr.20” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actelor administrative (nr.3-407/16) cu cererea de chemare în judecată depusă de SA „Baza de transport auto nr.20” împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la contestarea actelor administrative (nr.3-375/16), atribuindu-i-se numărul dosarului 3-407/16.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016 s-a admis integral acțiunea, s-a anulat refuzul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.734/02 din 24 decembrie 2015, s-a anulat procesul-verbal nr.62 din 18 decembrie 2015 al Direcției administrare și control al Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind constatarea iregularităților, ca fiind emis contrar legii, s-a obligat Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare de a achita SA „Baza de transport auto nr.20”, subvenția în sumă de 153392,86 de lei.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că, Secția/serviciul teritorial Ungheni a AIPA a recepționat dosarul SA „Baza de transport auto nr.20” privind solicitarea sprijinului financiar conform măsurii de sprijin nr.1.6.1. din Regulament și înregistrat în Registrul manual sub nr.201 din 30 octombrie 2015, din care rezultă că dosarul/cererea au fost verificate în ceea ce privește respectarea condițiilor de eligibilitate de către Secția/serviciul teritorial Ungheni a AIPA și că nu s-a constatat iregularități.

La fel, instanță a mai reținut că în conformitate cu statutul său, reclamanta desfășoară activitate de depozitare a produselor agricole la etapa de post-recoltare și în acest scop fiind extins și dat în exploatare frigiderul, iar prin decizia Oficiului teritorial Ungheni al Camerei Înregistrării de Stat din 17 august 2015 s-a completat statutul reclamantei cu un nou gen de activitate – depozitarea.

Totodată prima instanță a conchis că reclamanta în mod întemeiat a solicitat alocarea sprijinului financiar pentru anul 2015, or utilajul/echipamentul procurat de ultimul pentru care au fost solicitate subvenții se încadrează în prevederile pct.77 alin.(1) din Regulament, iar concluziile expuse în procesul-verbal nr.62 din 18 decembrie 2015 și refuzul AIPA nr.734/02 din 24 decembrie 2015 nu conțin nici o justificare juridică a refuzului, ce denotă ilegalitatea actelor administrative.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iunie 2016.

La data de 20 februarie 2017, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținând că, instanțele inferioare au interpretat și au aplicat eronat normele de drept procedural și material.

Susține că, Regulamentul prevede lista activităților agricole eligibile subvenționării, precum și activitatea agricolă după recoltare, dar nu și activitatea de depozitare.

Afirmă că activitatea de depozitare pe care o desfășoară SA „Baza de transport

auto nr.20”, este prevăzută în secțiunea H „Transport și depozitari” din Clasificatorul activităților din economia Moldovei, adoptat prin Hotărârea Biroului Național de Statistică nr.20 din 29 decembrie 2009, nefiind o activitate agricolă și nu se include în categoria de activitate după recoltare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Alegațiile recurentului precum că, Regulamentul prevede lista activităților agricole eligibile subvenționării, precum și activitatea agricolă după recoltare, dar nu și activitatea de depozitare, nu pot fi reținute, deoarece anexa nr.5 la Regulament prevede lista echipamentelor tehnologice și a utilajelor noi pentru stimularea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii postrecoltare și procesare, unde la pct.1 sunt prevăzute case de ambalare și frigider de păstrare a fructelor, strugurilor și legumelor.

Mai mult, reieșind din procesul-verbal de recepție finală nr. 01 din 30 septembrie 2015 se atestă că obiectul acestuia constituie extinderea frigiderului existent de la 200 t pînă la 360 t, respectiv face parte din lista echipamentelor tehnologice și a utilajelor noi pentru stimularea investițiilor în dezvoltarea infrastructurii postrecoltare și procesare, or potrivit pct.1) din Capitolul I al același Regulament, casă de ambalare este o unitate agricolă compusă dintr-un frigider și componente tehnice adiționale utilizate în complex sau separat la curățarea, spălarea, sortarea și ambalarea fructelor și legumelor în stare proaspătă.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că, activitatea de depozitare pe care o desfășoară SA „Baza de transport auto nr.20”, este prevăzută în secțiunea H „Transport și depozitari” din Clasificatorul activităților din economia Moldovei, adoptat prin Hotărîrea Biroului Național de Statistică nr.20 din 29 decembrie 2009, nefiind o activitate agricolă și nu se include în categoria de activitate după recoltare, deoarece activitatea de depozitare pe care o desfășoară SA „Baza de transport auto nr.20” cuprinde acțiunea de păstrare (conservarea) a fructelor, strugurilor și legumelor depozitate după etapa de recoltare și nu necesită desfășurarea unei activități agricole distincte, or depozitarea este și o activitate auxiliară.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent ce nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent normele de drept incident speței.

Prin urmare, instanța de apel a elucidat circumstanțele importante ale pricinii, oferind răspuns la toate solicitările invocate de recurent în cererea de apel.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au interpretat elocvent normele de drept incident speței, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță